

під час різкого переходу з традиційного навчання до дистанційного може виникати психологічна неготовність до виконання самостійної роботи;

низька пропускну спроможність комп'ютерної мережі та відмова (збій) комп'ютерної техніки під час навчальних занять або підсумкової оцінки знань (екзаменів).

Разом з тим, сучасна система освіти повинна бути гнучкою з постійним, але контрольованим перетворенням за рахунок впровадження нових складових, нових методик, технологій навчання та комунікації.

В цілому, дистанційне навчання, як нова сучасна освітня технологія, сприяє вдосконаленню системи освіти та забезпеченню якісно нового її рівня, а також надає можливість гармонійно поєднувати навчання та повсякденне життя.

Козубцов Ігор, к.техн.н., професор РАЕ

Козубцова Леся, к.техн.н.

Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації (м. Київ)

ОБҐРУНТУВАННЯ ПОБУДОВИ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВИХ ФАХІВЦІВ НА ЗАСАДАХ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ

В описі «Майбутнє безпечне середовище 2030. Аналіз стратегічного передбачення», виконаного дослідниками Військового інституту телекомунікацій та інформатизації згідно з окремим дорученням Директора Департаменту воєнної політики, стратегічного планування та міжнародного співробітництва Міністерства оборони України окреслено, що до 2030 р. і надалі зберігатиметься негативна тенденція до руйнування системи освіти і науки в Україні через їх недостатнє фінансування, втрату науково-виробничої бази України, виникнення колізій у системі законодавства як результат необґрунтованих, з наукової точки зору, рішень щодо вибору вектора реформування вищої освіти та науки України. При цьому, реалії сьогодення підтверджують думку С. Булгакова та А. Субетто про те, що результатом реформ є лише зміна загальної канви на державному рівні, а от на методологічному рівні все відбувається на стереотипному застарілому фундаменті. Це не відповідає сучасним глобальним викликам культурологічної парадигми військової освіти. За таких умов найбільш вразливою категорією стали суб'єкти наукової і науково-технічної діяльності (НІНТД), а саме: наукові і науково-педагогічні працівники, ад'юнкти і докторанти та інші вчені Збройних сил України.

Незважаючи на ґрунтовні теоретичні напрацювання українських учених у галузі філософії вищої освіти в реальній практиці не повною мірою забезпечує належне формування методологічної культури її випускників. Необхідність набуття випускниками ВНЗ методологічної культури зумовлена новими викликами часу, які в умовах інтенсивного розвитку європейського життєвого простору вимагають наявності ознак активних суб'єктів як освітньої, так і практичної діяльності у ВНЗ, спроможних на високому професійному рівні здійснювати викладацьку, науково-методичну та інноваційну діяльність.

Проведений аналіз практики підготовки ад'юнктів в Україні засвідчив, що існує тенденція до збільшення розриву культури між старшим поколінням дослідників, достатньо мотивованим і налаштованим на подальшу роботу у військовій системі НіНТД, та новим поколінням, яке має іншу природу мотивації і схильне до відтоку з цієї системи. Це спричинено значною мірою відносно низьким рівнем заробітної плати. Тенденція і досі продовжується, трансформуються лише її форми та причини (академічна мобільність, необхідність публікуватися у наукових періодичних виданнях інших держав, SciVerse, Scopus, Web of Science), що є передумовою витоку з України наукових результатів, технологій та інших важливих перспектив, які охоплюють державний і військовий сектор.

За даними Державної служби статистики України кількість випускників ВВНЗ, які виявляють бажання стати суб'єктами НіНТД в Україні, становить 1% від загальної чисельності. Їх адаптація в колективі неможлива без застосування «діалогу культур» та системи військових традицій. Саме методологічна культура ад'юнкта, на думку науковців (М. Жердев; В. Єрохін; С. Забара, А. Крижний, Л. Козубцова, О. Кокотов, Л. Мараховський, Л. Таршилова, Ю. Хлапонін, П. Шацilo) є «містком», «діалогом культур», завдяки чому забезпечується трансляція досвіду НіНТД від старшого покоління – молодшому. Виходячи з позитивних одержаних результатів щодо побудови науково-методичного супроводження ад'юнктів прогнозується з високою долею одержання позитивного ефекту, якщо побудувати психолого-педагогічний супровід освітнього процесу підготовки військових фахівців на засадах методологічної культури.

Ліщина Валерій, к.техн.н., доц.

Луцький національний технічний університет (м. Луцьк)

Козубцова Леся, к.техн.н.

Козубцов Ігор, к.техн.н., проф.РАЕ

Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації (м. Київ)

ВИБІР ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ЯК КЛЮЧОВА ПРОБЛЕМА ВИКЛАДАЧ – СУБ'ЄКТА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Сучасна освітня діяльність неможлива без застосування викладачем педагогічних технологій (ПТх). І це не без підставно, адже, практикою підтверджено, що найбільшої ефективності в забезпеченні передачі людського досвіду можна досягти за допомогою педагогічної технології (*Беспалько В.П. Слагаемые педагогической теории. М.: Педагогика, 1989. 192 с.*). Але з появою ПТх виникла очевидна психолого-педагогічна проблема Її суть полягає в тому, щоб викладач був в змозі визначити оптимальні умови вибору та застосування ПТх на етапі підготовки та за необхідності скеровував в самому освітньому процесі.